

PUU PUHUU (16)

 <https://urly.fi/1mtl>

 Anu Nuutinen

Pappi kiipeää kipeillä jaloillaan portaat ja ottaa minusta tukea. Puuskuttaa, kurkusta kuuluu ohutta vinkunaa. Kovin näyttää olevan työlästä tänään. Ihmiset alkavat kerääntyä paikalle. Ojentelen oksiani ystävän yllä. Tämä seisoo hieman kumarassa, kunnes kohottaa katseensa ja hymyilee. Alkaa puhua. Huojutan itseäni, annan tuulen viedä. Ystävän ääni kantaa edelleen pitkälle, vaikka ikää jo on.

Syvältä kaarnastani löytyy vielä muisto siitä hetkestä, kun hän kiipesi lähelleni ensimmäistä kertaa. Oli alkava kevät ja harteillani ohut, vihreän hento kaapu. Hän puhui ja kaikki se kylmyys, joka oli siihen asti asunut lähellä olleissa kuolleissa ja tullut osaksi minua, väistyi. Hänen sanoistaan leimahti lämpö ja se tarttui lehvästööni antaen niille uutta voimaa ja kasvua. Silloin heräsin taas henkiin.

Nyt näen, miten hän vapisee. Olemus on vielä vakaata, mutta tiedän jonkin saapuneen päätökseensä. Hän on lähdössä kauas pois. Jos puulla on muisti, kannan häntä mukanani. Nyt on minun vuoroni antaa ystävälleni elämä. ■

Pekka Vartiainen

Immalanjärven Manlahdessa, kohoaa mänty, joka tarkastelee maisemaa yli sata-vuotiaan tyyneellä arvokkuudella. Sen mahtavilla oksilla on pesinyt telkkä ja liito-oravat ovat löytäneet sen varjoista suojaa itselleen. Aivan puun tuntumassa on ollut joskus aitta, jossa säilytettiin kelinikon aikaan ruumiita ennen niiden siirtämistä kirkolle. Puuta kutsutaan ”Papin petäjäksi”, koska perimätiedon mukaan eräs pappi olisi käyttänyt sen viereen pystytettyä lavaa puhujakorokkeena seurakunnalle saarnatessaan. Puu rauhoitettiin 1967.

A TREE TALKS (16)

<https://urly.fi/1mtl>

Anu Nuutinen

The priest climbs up the stairs on his aching legs and holds onto me for support. Huffs and puffs, a thin whistling sound emanating from his throat. He does seem to be having a lot of trouble today. People are starting to gather round. I stretch out my thinnest branches over my friend. He stands slightly bowed, until he looks up and smiles. He starts to speak. I sway myself, let the wind take me. My friend's voice still carries well, despite his age.

Deep inside my bark I still hold the memory of the moment when he climbed close to me for the first time. It was early spring, and I wore a thin cloak of delicate green. He spoke, and I was relieved of all the chill that had up to then resided in the dead nearby and become part of me. His words emanated warmth and it was caught in my foliage, giving it new strength and growth. I came back to life again.

Now I see how he shakes. His figure is still steady, but I know something has reached its end. He is about to go far away. If a tree has a memory, I will carry him with me. It is my turn to give my friend the gift of life. ■

In Manlahti, Immalanjärvi, a pine tree stands tall, surveying the scenery with the tranquil dignity of a centenarian. Its mighty branches have held a goldeneye's nest, and flying squirrels have sheltered in its shade.

Close by the tree there used to be a barn in which corpses were kept during poor travel conditions before being moved on to the church. The tree is called 'Priest's pine' because legend has it that a priest once gave sermons to the congregation using the platform erected by the tree as a podium. The tree was given official protected status in 1967.

Transl. Annira Silver